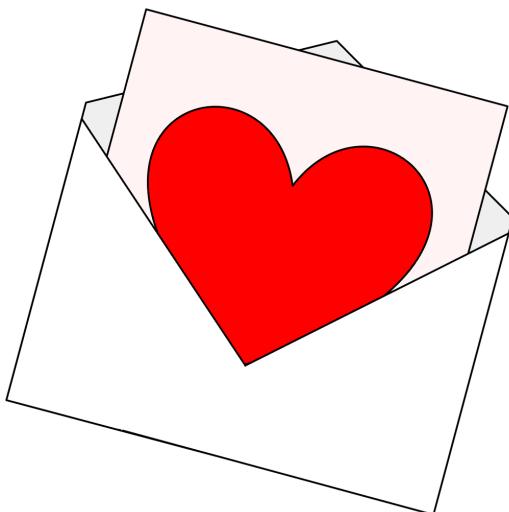

Mi septe inamoratas

Ervin Lázár

Mi septe inamoratas

per Ervin Lázár

Traducite per Péter Kovács

Composition: Thomas Breinstrup

Illustration: K-images, Pixabay

Publicate: 2005

© 2005 Péter Kovács e Union Mundial pro Interlingua

Tote derectos reservate. Iste texto es facile disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimite es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un sistema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle metodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensiones con indication del fonte.

Mi septe inamoratas

Io ha justo septe inamoratas.

Le prime ha humeros ossose, le capite un poco cavallesc. Illa es combattive. Quecunque io face, illo non es bon secundo illa. Illa me disturba in le labor e me menacia que io va vider: io non potera esser successose.

Le secunde es micre e ronde, vole multe infantes a haber e quandocunque illa pote illa surride. Illa canta multo bellemente – e illa ama, mesmo pote cantar.

Oscillante, un poco magre es le tertie. Ma illa es plen de charme. Illa vole viver bellemente. Illa non jammais ha mentite. Illa instiga anque me nunquam a mentir. E illa dice, il non es un grande resultado non mentir per lo que on dice nihil.

Le quarte es un vermente belle femina. Io intende, il es plus ben a describer la, como un femina bombastic. Illa ambula per hanca rolante, illa surride complacentemente. Illa ama biber, mangiar, ballar. Illa me tira con se in bars, mesmo in tavernas; ma illa nunquam es ebrie. Illa sole rider fortemente inter le carboneros. Illa es plen de amor. Le carboneros surride con illa.

Le quinte es silentiose, nigre e diligente. Illa face in ordine toto circum me, illa spera que quando io veni a illa le sequente vice io non essera immunde, mi capillos non essera irregulate e anque mi scarpas va brillar como le speculo. Illa crede irresistibilemente. Illa es triste, con

supercilios abute, un vidua de Attica.

Le sexte es lascive. Si illa poteva, illa solmente viagiarea, jacerea, dansarea. Illa exi ex un cinema e entra in un altere. Ma illa ama anque le aves. Si le arbores flora, illa sede durante horas in le jardin. Illa me incoragia a sufflar me plen con lumine, a lo que io vola toccante le terra a pena, solmente per le punctas del pedes.

Le septime ambula sempre in vestimentos nigre. Io non jammais ha vidite la a surridere. Illa presta attention sempre a interne, illa se occupa sempre con mi anima. Illa me protege e insenia. Illa me incoragia a amar omnes; omne mi septe inamoratas.

Ma io delude, frauda omne le septe.

Io non labora pro le prime, io non surride con le secunde, io menti al tertie, io bibe con le quarte usque io deveni ebrie, le quinte me nunquam trova in ordine, le sexte non pote facer me amar le flores e le septime me incoragia in van a amar omnes.

Illa con humeros ossose se appella lunedi, le surridente es le martedì, le oscillante es le mercuridi, le lascive es le jovedi, illa de Attica es le venerdi, e le impudic es le sabbato. La qui nunquam surride es le dominica.

Que illas me frauda un vice!